

Η Θεολογία της Εορτής των Χριστουγέννων (Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

Εορτή των Χριστουγέννων σήμερα, αδελφοί χριστιανοί, Γορτύνιοι και Μεγαλοπολίτες. Εορτάζουμε το δόγμα της πίστης μας ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος, πραγματικά άνθρωπος με σάρκα με κόκκαλα με αίμα και καρδιά. Άνθρωπος κατά πάντα όμοιος με μας, εκτός βέβαια από την αμαρτία. Η εορτή αυτή είναι πολύ μεγάλη, είναι μητέρα των εορτών, γιατί απ' αυτήν προήλθαν οι άλλες εορτές, η βάπτισμα, η σταύρωση, η ανάσταση και η ανάληψη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Γι' αυτό και την είπαν μητέρα, «μητρόπολη» των εορτών.

Με την εορτή αυτή βλέπουμε τον Υιό του Θεού, που πρώτα στον ουρανό είχε μόνο θεία φύση, τώρα με την σάρκωσή Του να έχει και ανθρώπινη φύση. Είναι και Θεός και άνθρωπος. Τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. «Θεάνθρωπος» με μία λέξη.

Ὡστε λοιπόν με τα Χριστούγεννα έχουμε ενωμένες τις δύο φύσεις, την θεία και την ανθρώπινη. Αυτός ακριβώς, χριστιανοί μου, είναι ο σκοπός της σάρκωσης του Ιησού Χριστού, το να ενωθεί η φύση μας με την θεία φύση. «Θέωση» το λέμε αυτό. Αυτός ήταν από την αρχή ο σκοπός για τον οποίο ο Θεός έκανε τον άνθρωπο: Το να θεωθεί.

Αλλά θα ρωτήσετε: Είναι δυνατόν η φύση μας να ενωθεί με την θεία φύση; Και βεβαίως είναι δυνατόν, γιατί με τα Χριστούγεννα βλέπουμε πραγματικά την θεία φύση ενωμένη με την ανθρώπινη φύση. Και στο ερώτημα, γιατί σαρκώθηκε ο Υιός του Θεού, απαντούμε ότι σαρκώθηκε για να δείξει στον άνθρωπο τον δρόμο προς την θέωση. Ὡστε, και αν δεν αμάρταναν οι πρωτόπλαστοι, θα σαρκωνόταν ο Υιός του Θεού, για να δηλώσει στον άνθρωπο την δυνατότητα της θέωσής του και τον τρόπο πως πετυχαίνεται αυτή.

3. Πολύ μεγάλο το γεγονός που εορτάζουμε με τα Χριστούγεννα, αδελφοί μου χριστιανοί. Μεγάλο και φοβερό! Γι' αυτό, για να μη «τρομάξει» η ανθρωπότητα από το γεγονός αυτό, ότι δηλαδή ο Θεός έγινε άνθρωπος, προλαμβάνει η Παλαιά Διαθήκη και παρουσιάζει Θεό άνθρωπο, άνθρωπο με σώμα. Ναί! Σας αναφέρω ένα μόνο λόγο του Ιώβ. Ο Ιώβ, μιλώντας κάπου για τον Θεό, λέγει: «Ποιος θα μου δώσει την σάρκα Του να του την φάω;». Τι λες άνθρωπε; Έχει σάρκα ο Θεός; Ο Θεός είναι πνεύμα. Αλλά φωτίστηκε, αδελφοί μου, από τον Θεό ο Ιώβ και είδε

μελλοντικά τον Θεό σαρκούμενο και τον άκουσε να λέγει: «Λάβετε φάγετε τούτό μου εστί το Σώμά μου». Ο Ιώβ λοιπόν, στην Παλαιά Διαθήκη ακόμη, θέλει να «κοινωνήσει» και λέγει: «Ποιος θα μου δώσει την σάρκα Του να του την φάω;». «Τις αν δώη των σαρκών αυτού εμπλησθήναι;», λέγει το κείμενο (Ιώβ 31,31). Και στην Παλαιά Διαθήκη ακόμη παρουσιάζεται Θεός με σάρκα. Και κατά την εικόνα αυτού του Θεού, χριστιανοί μου, είμαστε πλασμένοι κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν. Γιατί, κάνω ένα ερώτημα: Πως ο άνθρωπος είναι εικόνα Θεού, αφού ο άνθρωπος έχει σώμα, ο δε Θεός δεν έχει σώμα; Και μην μου πείτε ότι το κατ' εικόνα Θεού είναι στην ψυχή μόνο του ανθρώπου και όχι στο σώμα. Όχι! Όπως μας λένουν οι άγιοι πατέρες, είναι και στο σώμα! Στην προπεπτωκυία βέβαια κατάστασή του. Το κατ' εικόνα Θεού είναι στον όλο άνθρωπο, όπως βγήκε από τα χέρια του δημιουργού του. Για να πούμε λοιπόν ακριβώς ότι ο άνθρωπος είναι πλασμένος κατ' εικόνα Θεού, πρέπει να βρούμε Θεό με σώμα! Και αυτός ο Θεός, κατ' εικόνα του Οποίου είμαστε πλασμένοι, Θεός με σώμα, είναι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Έτσι αυτό που λέμε, ότι ο άνθρωπος είναι πλασμένος κατά την εικόνα του Θεού, είναι καλύτερα να το λέμε, όπως μας λένουν οι άγιοι Πατέρες μας, ότι είναι πλασμένος κατά την εικόνα του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό και λέγει η Παλαιά Διαθήκη: «Εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον, κατ' εικόνα Θεούποίησεν αυτόν». Προσοχή! Στο χωρίο αυτό αναφέρονται δύο πρόσωπα Θεού. Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο κατά την εικόνα του Θεού. Και ερωτούμε: Κατά την εικόνα ποίου Θεού, ο Θεός έκανε τον άνθρωπο; Η απάντηση είναι: Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο κατά την εικόνα του Υιού Του, που επρόκειτο να ενανθρωπήσει!

Ας τιμήσωμε, αγαπητοί μου, την υψηλή μας αξία για την οποία είμαστε πλασμένοι και ας δοξάσουμε τον ευλογημένο μας Κύριο Ιησού Χριστό, που σαρκώθηκε για την δική μας δόξα.